

Vergaderjaar 1998–1999

26 206

Emancipatiebeleid 1999

Nr. 16

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 16 juli 1999

Naar aanleiding van het kabinetsstandpunt over het rapport «Vrouwenverdrag, moederschap, ouderschap en arbeid», dat bij brief van 25 november 1998 (SOZA-98-810) aan de Tweede kamer is toegezonden, heeft een aantal leden van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid nadere vragen gesteld over de mogelijke strijdigheid van de gelijkstelling (niet formeel maar in de praktijk) van zwangerschap aan ziekte met het internationale recht. In dit verband hebben zij ook gewezen op de opvatting van de Commissie gelijke behandeling dat het meetellen van de periode van het zwangerschapsverlof bij de wachtperiode voorafgaande aan de WAO of WAO-conforme regelingen op gespannen voet staat met artikel 11 lid 2 sub b van het VN-vrouwenverdrag en met artikel 26 van het Inter-nationaal verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (TK 1998–1999, 25 893, nr. 6).

Omdat voor het terrein van de gelijke behandeling op grond van geslacht ook het Europese recht van groot belang is, heb ik tijdens het algemeen overleg van 29 april 1999 (26 206, nr. 10) aandacht gevraagd voor het arrest Brown van 30 juni 1998 van het Europese Hof van Justitie (C-394/96), dat ook op de gelijkstelling van zwangerschap aan ziekte betrekking heeft. Met deze brief geef ik u, mede namens de Minister van Justitie en de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, nadere informatie over deze uitspraak. Bijgevoegd vindt u de tekst van het desbetreffende arrest van het Hof van Justitie en het advies van de Interdepartementale Commissie Europees Recht (ICER) over deze zaak.¹ Tijdens het genoemde algemeen overleg is ook kort het arrest van het Hof in de zaak Larsson van 29 mei 1997, aan de orde geweest. Omdat de casuïstiek in de zaken Larsson en Brown nagenoeg gelijk is en het Hof in het arrest Brown tot een meer uitgekristalliseerd oordeel komt, kan de zaak Larsson in deze brief buiten beschouwing blijven. Over de consequenties van het arrest Brown voor de nationale regelgeving kan ik kort zijn. Uit het hiervoor genoemde ICER-advies blijkt dat deze uitspraak geen aanleiding geeft tot aanpassing van de termijn van de

¹ Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

loondoorbetalingsverplichting in geval van ziekte op grond van artikel 629 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek (BW) en van de ingangsdatum van de arbeidsongeschiktheidsuitkering. Deze uitspraak dwingt derhalve niet tot wijzigingen in de wachtperiode voorafgaande aan de WAO. Van strijdigheid met het Europese recht inzake gelijke behandeling is volgens dit advies geen sprake.

Inzake het ontslagrecht constateert de ICER voorts dat de relevante nationale bepalingen in het Burgerlijk Wetboek (BW) en het ambtenarenrecht voldoende ruimte laten voor interpretatie conform het Brownarrest. Het discriminatieverbod dat in de Wet gelijke behandeling van mannen en vrouwen en in artikel 646 van Boek 7 BW is neergelegd, moet ook bij de beëindiging van de arbeidsovereenkomst in acht worden genomen. Teneinde onduidelijkheid ter zake te voorkomen adviseert de ICER om over deze materie gerichte voorlichtingsactiviteiten richting werkgevers en werknemers op te zetten. Dit advies neem ik over. Daarnaast adviseert de ICER ter bevordering van de kenbaarheid en de rechtszekerheid de relevante regelgeving op dit punt te expliciteren. Te gelegenertijd zullen de meest relevante wettelijke bepalingen aangepast worden, zodat verduidelijkt wordt dat een periode van ziekte ingevolge zwangerschap voorafgaande aan het zwangerschapsverlof, alsmede de periode gedurende dat verlof, niet mag worden meegerekend bij de berekening van de termijn van twee jaren gedurende welke het opzegverbod wegens ziekte geldt. Het ligt in de rede om deze verduidelijking ook in de ambtelijke rechtspositieregelingen op te nemen.

De vraag of een verplichting tot aanpassing van de termijn van de loondoorbetalingsverplichting in geval van ziekte van Boek 7 BW en van de ingangsdatum van de arbeidsongeschiktheidsuitkering wel zou voortvloeien uit artikel 11 lid 2 sub b van het VN-vrouwenverdrag of uit artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten, wordt nog onderzocht. Hierop kom ik op korte termijn terug. Mocht op basis van dit onderzoek een aanpassing van de betrokken regelgeving noodzakelijk blijken, dan dienen bij de uitvoering daarvan onder meer de volgende aandachtspunten betrokken te worden. Allereerst is het van belang dat de termijnen in het BW en de arbeidsongeschiktheidsregelingen op elkaar aansluiten om gaten in de inkomensvoorziening te voorkomen. Bij aanpassing van elk van de bepalingen zal derhalve de samenhang met de overige regelingen in ogenschouw moeten worden genomen.

Een tweede punt van belang is de arbeidsmarktpositie van vrouwen. Er is destijds bij de invoering van de Wet uitbreiding loondoorbetalingsplicht bij ziekte (WULBZ) bewust gekozen voor de handhaving van de inkomenscompensatie via de Ziektewet tijdens het zwangerschapsverlof en tijdens ziekteperioden in verband met zwangerschap en zwangerschaps- en bevallingsverlof. Lastenverzwaring voor de werkgever kan mogelijk negatieve consequenties hebben voor de arbeidsmarktpositie van vrouwen. Mocht men willen overgaan tot aanpassing van de besproken regelingen, dan dient hiermee rekening te worden gehouden.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. E. Verstand-Bogaert